

L'Església davant el repte de les migracions

Dg, 3/06/2018 per Catalunya Religió

(*Jesuïtes*) El passat dimecres 30 de maig la sala d'actes de [Cristianisme i Justícia](#) va acollir un diàleg entre l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella** i el jesuïta **Alberto Ares**, delegat del sector social de la Companyia de Jesús a Espanya sobre la resposta que dona l'Església davant el repte de les migracions, moderat per la periodista **Laura Mor**.

El cardenal Omella va recordar que l'Església, i així ho ha expressat clarament el papa Francesc, ha de posar els pobres al centre de la vida cristiana, i això ha de tocar forçosament l'actitud davant de les migracions.

L'acte tenia com a punt de partida les reflexions que Alberto Ares presenta al seu quadern [Fills i filles d'un pelegrí. Cap a una teologia de les migracions](#), publicat recentment pel centre d'estudis Cristianisme i justícia. Ares considera que la realitat migratòria, en tant que "signe dels temps", necessita ser abordada amb major profunditat per la reflexió teològica. Cal, segons el jesuïta, recuperar de la bíblia i de la tradició apostòlica una mirada que està marcada per les experiències migratòries, l'exili, l'acollida i l'hospitalitat.

És a partir d'aquesta aproximació a la realitat migratòria des dels textos bíblics i el magisteri de l'Església que l'autor assenyalava les qüestions indefugibles que cal repensar: la identitat (qui és la meua família), la dignitat (com ens ha creat Déu), la justícia (quan t'hem vist foraster i t'hem acollit), l'hospitalitat (amb qui comparteix la taula Jesús) i la integralitat (tot està connectat).

No es va parlar només de la reflexió i la mirada teològica, sinó del compromís i de l'acció que necessàriament ha d'impulsar. Alberto Ares, que compta amb llarga experiència en l'acompanyament de comunitats migrants, reclamava a les nostres famílies i comunitats més contacte directe amb la realitat de la migració.

En la mateixa línia s'expressava el cardenal Joan Josep Omella, que lamentava que

sempre queda molt per fer i reconeixia les dificultats que cal afrontar per fer una bona acollida. “Hem de tenir clar que ningú és propietari d’aquesta terra, d’aquesta ciutat i d’aquest barri, però tenim dificultats per fer una bona acollida”.

Per vèncer aquestes dificultats, Omella aposta per una acollida serena que passa sobretot per escoltar l’altre, i no només al nouvingut sinó que sovint també cal conèixer els veïns del replà de l’escala.

També per Alberto Ares el més important per trencar prejudicis és el contacte directe i la convivència. Ens hauriem de qüestionar, diu el jesuïta, per què la immigració es concentra sovint als mateixos barris i escoles, i quina resposta hi donem: com posem els nostres propis recursos al servei de la convivència.

I si cal treballar per la convivència als països d’acollida, Omella va insistir també en la necessitat de treballar en les causes que generen les migracions forçoses.

Testimonis de compromís i d’acollida

L’acte va comptar també amb l’aportació de testimonis que des d’opcions personals i comunitàries estan portant a terme experiències d’acollida o de compromís amb les persones migrants. **Olga Correa**, colombiana que està fent el seu doctorat sobre treball i migracions, apuntava la importància dels espais celebratius en la construcció d’una societat acollidora i hospitalària.

El delegat de pastoral social de l’arquebisbat, **Josep M. Jubany**, va compartir la seva experiència de visites i atenció religiosa al Centre d’Internament d’Estrangers de Barcelona (CIE): “el que fem és sobretot escoltar les persones”. Jubany també va criticar el paternalisme que de vegades es produeix en el tracte amb els migrants.

Per la seva banda, **Albert Tarradelles**, pare de família membre de les comunitats de vida cristiana i de la Xarxa d’Hospitalitat, va explicar amb realisme la seva experiència d’acollida a casa d’una persona migrant, sense defugir el dubtes i resistències que cal vèncer a l’hora de prendre una decisió com aquesta. “Jesús va ser migrant de petit i després va ser un acollidor de primera, per tant el fet migratori va amb el fet cristià, està íntimament unit”, deia.

També va parlar un jove, **Uri Hosta**, que participa al camp de treball que s’organitza per a fills de migrants a Almeria. “Almeria m’ha ensenyat a estimar, i a recategoritzar tots els valors”, deia.

L’acte, organitzat conjuntament amb la **Fundació Migra Studium**, ha estat el darrer d’aquest curs de Cristianisme i Justícia.